

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN

...prázdniny skončily, nový školní rok začal

Z OBSAHU

Divadelní předplatné
I str. 3

Seriál k 750. výročí
I str. 4

Pohledy do historie
Jestrábi
I str. 5–6

Z historie kláštera
Schlägl
I str. 7

Vzpomínky –foto
I str. 8

Karel Ruso
– pokračování
z minulého čísla
I str. 9–10

Zprávy ze školy
I str. 12–13

Kaplička na Mokré

Usnesení

z 44. zasedání zastupitelstva Obce Černá v Pošumaví ze dne 24. 9. 2018.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

1. Zadávací a kvalifikační dokumentaci pro veřejnou zakázku – „Stezka pro chodce a cyklisty Černá v Pošumaví-Hůrka, 1. etapa.“
2. Smlouvu o směně pozemků p.č. 572/3 ostatní plocha o výměře 868 m² za pozemek, p.č. 546/1 ostatní plocha o výměře 1 826m², cena pozemků 1 388 800,- Kč včetně DPH.
3. Nájemní smlouvu o nájmu podnikatelské činnosti na část pozemku p.č. 203/1 o výměře 660 m².
4. Prodej pozemku p.č. 419/2 v k.ú. Černá v Pošumaví – Bližná za 270 Kč,- za m² panu R.V. a paní J.R.
5. Rozpočtové opatření č. 8. Příjem 439 777,- Kč, výdej 439 777,- Kč, financování 0,- Kč.
Rozpočtové opatření č. 9. Příjem 419 787,- Kč, výdej 419 787,- Kč, financování 0,- Kč.

Svoz velkoobjemového odpadu

**Dne 27. 10. 2018 bude uskutečněn svoz
VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU:**

Svážet se budou:

koberce, nábytek, matrace, pračky, sporáky, kovový odpad.

Dále nebezpečný odpad:

lednice, TV, elektrospotřebiče, el. kabely, pneumatiky, baterie, obaly od olejů a barev.

■ Černá v Pošumaví /před OÚ/	08:30–09:00
■ Areál VPS Marek	09:05–10:00
■ Bližná /náves/	10:10–10:25
■ Dolní Vltavice /zastávka autobusu/	10:30–10:40
■ Muckov /náves/	10:50–11:05
■ Plánička /Lesní Domky/	11:10–11:20
■ Mokrá /náves/	11:30–11:45

Divadelní předplatné – podzim 2018

PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM /DIVADLO KALICH PRAHA/
středa | **3. 10. 2018** | 19:30–21:30 hodin

MISERY /DIVADLO STUDIO DVA PRAHA/
úterý | **30. 10. 2018** | 19:30–21:40 hodin

MOJE TANGO /DIVADLO STUDIO DVA PRAHA/
neděle | **4. 11. 2018** | 19:30–21:30 hodin

PŘEDPLATNÉ „A“ PODZIM 2018

(Termín v jednání) v 19.30 hodin
CHRUDIMSKÁ BESEDA – MÉKS CHRUDIM
Yasmina Reza – BŮH MASAKRU

(Termín v jednání) v 19.30 hodin
DIVADLO PALACE PRAHA
**Sean O'Casey, Jiří Krejčík – PENSION
PRO SVOBODNÉ PÁNY**

Kontakt:
Štěrbová Jiřina, tel. 380 744 109, mobil 602 965 742

Blahopřejeme

V říjnu svá výročí oslaví
paní **Vlasta Schabatková**
a pánové **Josef Hlávka,**
Ferdinand Urban,
Jaroslav Madej a Rudolf
Šuran.

Všem jubilantům přejeme
vše nejlepší, hodně štěstí,
zdraví a pohody v osobním
životě.

Za SPOZ Věra Daňová

Smuteční oznámení

V září nás navždy opustil
pan **Jindřich Strnad.**

Poděkování dobrovolným hasičům

Na chatě na Radslavi se nám ve výšce 8 m usadili sršni. Ohrožovali nás i sousední chaty. Měla jsem je ve vlasech, manžel v pyžamu a létali i do chaty. Nedalo se ani větrat. Požádali jsme dobrovolné hasiče z Černé o pomoc. Zásah provedli ochotně, tentýž den a velmi odborně. Konečně jsme si oddechli a beze strachu můžeme my i sousedé chaty užívat. Jelikož Vačkářovi, naši sousedé, tam mají trvalé bydliště, bylo to pro ně zvláště velice nepřijemné.

Proto bychom chtěli Obci Černá v Pošumaví pogratulovat, že má tak skvělé Dobrovolné hasiče, které Vám může každý závidět.

Zdraví Jan a Marie Vejskrabovi

SVOZ BIO POPELNIC

proběhne 4. 10. a 18. 10. 2018

SERIÁL k 750. výročí první zmínky o naší obci

DÍL VIII. – MNICHOVSKÁ DOHODA

Jedním z neblaze proslulých letopočtů, jak pro mladou Československou republiku, tak samozřejmě i pro naši obec, byl rok 1938. Je tomu právě 80 let, kdy byla podepsána Mnichovská dohoda a republika byla nucena postoupit Německu historická pohraniční území, která od středověku náležela zemím Koruny české. Znamenalo to konec demokracie a začátek naplňování Hitlerových plánů o ovládnutí světa. Navíc dohoda znamenala faktický začátek druhé světové války.

Mnichovská dohoda, podepsaná krátce po půlnoci 30. 9. 1938, byla završením rozvratné činnosti Sudetoněmecké strany, kterou vedl Konrád Henlein a která od nástupu Adolfa Hitlera k moci v roce 1933 postupně rozešťovala vzájemné soužití Němců a Čechů v pohraničí. Máme s tím i vlastní zkušenosti zažité pamětníky, jakými byla např. paní Marie Kholová-Lomecká, takže víme, jaká situace byla v naší oblasti a našich obcích.

Celé září 1938 bylo předzvěstí toho, že situace v československém pohraničí se podstatně změnila. Po jednání Hitlera s vládami Anglie a Francie tyto vyzvaly 19. 9. československou vládu, aby podstoupila pohraniční oblasti s více než 50 procenty německého obyvatelstva Německu. Československá vláda toto ultimátum odmítla a 23. září vyhlásila všeobecnou mobilizaci. Čechů zde tehdy mnoho nežilo, ale nyní si najednou nemohli být jisti životem, i když předtím žili s Němci v přátelském soužití. Proto museli utíkat do vnitrozemí, aby si zachránili holý život.

Občané německé národnosti však Mnichovskou dohodu vřele uvítali. Německý kronikář obce Bližná píše:

„Po mnoha úzkostlivých dnech bylo oznámeno uzavření Mnichovské dohody a toto bylo přijato obyvatelstvem s velkým ulehčením! Pro vstup německé branné moci byly domy vyzdobeny květinami, všude zavlály již připravené vlajky s hákovým křížem

a postaveny byly triumfální oblouky s nápisem „Vítejte“ a volání „My chceme domů do Říše!“

Hodňovský kronikář napsal poměrně dlouhý zápis, který ukončil slovy: *„Bohu díky, že české panství skončilo.“*

Na Bližnou přijeli němečtí vojáci hned 1. října 1938 ve 13.30 hodin. Kronikář popisuje: *„... první bylo auto s tlampači a filmovací kamerou, potom projeli motocyklisté, kteří jeli rychle dál. Pak následovala nekonečná řada všech druhů vojsk. Letadla až po 30 kusech přelétávala v uzavřených formacích, krásně seřazená, nad naší obcí. Bylo vidět všechny moderní zbraně a přístroje. Na okraji cest byly okamžitě položeny telefonní kabely a tabule označovaly, že se jezdí vpravo.“*

I z další části kronikářského zápisu vyzařuje nadšení a radost nad tím, že toto území je konečně pod německou ochranou. Pro německé občany znamenala Mnichovská dohoda pravý opak toho, co pro Čechy.

frza

Obec Černá v Pošumaví pořádá zájezd do termálních lázní BAD FÜSSING.

Kdy: 17. 11. 2018, odjezd v 6:40 z autobusové zastávky. Cena i s pojištěním 350,- Kč.

Přihlášky na obci do 9. 11. 2018.

Pohledy do historie

JESTŘÁBÍ

Jestřábí je jedno z našich krásných rekreačních míst, což jistě mohou potvrdit tisíce turistů, rybářů, jachtařů a dalších návštěvníků, kteří se přijíždí již několik desítek let rekreovat do této oblasti.

Podívejme se trochu do minulosti a přibližme si krátce historii tohoto místa. Původní a správný název byl Jestřebí a jeho vznik se datuje rokem 1850. V roce 1869 se uvádí pod německým názvem Habichau a jako osada patří k Bližné. Jestřebí, jehož název se postupně ustálil na Jestřábí, tvořil dvůr s kolem dokola postavenými zemědělskými budovami, který měl číslo popisné 15 a nazýval se prostě „Dvůr“.

Kroniky se zmiňují o tom, že tento dvůr patřil již v 19. století knížeti Schwarzenbergovi a hovoří se zde o tzv. poplužním dvoře. Poplužní dvůr je název pro společně obhospodařovanou jednotku panské půdy, která zahrnovala budovy, vybavení a šafáře s minimálním personálem.

Ke dvoru patřily pozemky o výměře 122 ha /zde se uvádí i 123 nebo 126 ha/, dále dům čp. 16 tzv. „Domek

*Cesta z Radslavi na Jestřábí
(v dále budovy dvora) před zatopením v r. 1957*

mlatců“ nebo také „Kráječský dům“, který byl obýván čeládkou statku.

Na podzim, po žních v roce 1925, byl Jestřábský dvůr knížeti Schwarzenbergovi vyvlastněn a majitelem se stal Pozemkový úřad v Praze. Vyvlastnění postihlo i Olšovský dvůr a dvůr Valtrov, což tehdy nebylo zrovna německým obyvatelstvem přijato s nadšením. Pozemkový úřad tehdy rozhodl, že se tyto dvory nepřidělí německým žadatelům na půdě usazeným, ale zůstanou jako tzv. zbytkové statky a v úvahu jako žadatelé připadají pouze Češi.

Tak se stalo, že v roce 1929/1930 koupil Jestřábí Jiří Adamovitsch, který přišel od Tábora a byl to tatínek paní Marie Lomecké-Kholové, která poskytla pro archiv kroniky své pa-

mětnické vzpomínky. Paní Lomecká mi potvrdila, že „statek“ otec koupil, prameny se v tom ovšem neshodují a uvádí, že se neví, zda byl majitelem, či nájemcem.

Vedle stál dům čp. 17, nazývaný „Hornický dům“, jehož vlastníkem byla Obec Černá na Šumavě, která ho koupila od schwarzenberského důlního ředitelství v letech 1931/1932. V něm bydleli horníci a pole k němu patřící, byla Pozemkovým úřadu předána do užívání jednotlivým domácnostem. U rybníka u dvora pak stál dům čp. 24, domovním jménem „Ovčák“, který si v r. 1927 postavil Johann Jusko, poslední ovčák ve službách knížete Schwarzenberka. Jusko přišel na Jestřábí v roce 1923, nějakou dobu byl ještě ve službách Jiřího Adamovitze a pak

přešel do pivovaru do Černé. Dalším majitelem pak byl Karl Christl s manželkou Annou, rozenou Jusko.

U vápencového lomu se dále uvádí dům č. 14, tzv. „Domek krejčího“, jehož majiteli byli Franz a Marie Feier. Na Jestřábí byla i tírna lnu, kterou Adamovitsch přestavěl na obytný dům.

Jiří Adamovitsch s rodinou hospodařil se svými německými zaměstnanci až do roku 1938, kdy se situace začala vyostřovat vinou zfanatizovaných Němců, a tak právě na sv. Václava, dne 28. září 1938, musela rodina z Jestřábí prakticky utéct. Válku pak přežili v Planě nad Lužnicí a od září roku 1945 začali na Jestřábí opět hospodařit. Bylo prý to těžké, vše se dávalo znovu dohromady, prasata dováželi až z Moravy, ale nakonec docela slušně fungovali.

Přišel ovšem Únor 1948. Protože hospodářství mělo přes 100 ha, spadlo do první etapy vyvlastnění a byli znárodněni. Rodinu pak vystěhovali do Hůrky a Jestřábí převzaly Státní statky.

Osud si pohrál i s panem Václavem Růžičkou (1899–1985), kterému byl vyvlastněn statek na Radslavi a který pak přešel jako správce právě na Jestřábí. To se stalo v roce 1951 jednou z osmi provozních jednotek nově vzniklého Státního statku Černá a postupně se stalo součástí provozní zemědělské jednotky Bližná. Václav Růžička byl na Jestřábí skutečným hospodářem a pamětníci vzpomínají na vždy perfektně uklizený dvůr i čistotu a pořádek ve stájích.

Sám jsem poznal Jestřábí velmi podrobně, a to z titulu své funkce vedoucího hospodářství Bližná, pod kterou Jestřábí patřilo. Když jsem nastoupil v roce 1971, byl dvůr obydlen rodinou Josefa Vály, který zde ošetřoval chovné jalovice spolu s Františkem Malým, krátký čas se zde chovala i prasata a v půdních prostorách se vykrmovali drůbeží brojeři.

V té době to byl objekt sloužící zemědělským účelům i se všemi případnými negativy. Uprostřed dvora

bylo hnojiště, ze dvora ven na stranu Lipenského jezera vytékala močůvka, a protože se začínala ve větší míře rozvíjet rekreace, začala být situace pomalu neúnosná. Silnice tehdy vedla spodem, pod objektem a často jíмка nestačila kapacitou a močůvka přetékala přes silnici. Zemědělská činnost tak musela být ukončena, objekt převzalo ředitelství Oborového podniku Šumava a začalo s rekonstrukcí a přestavbou na areál Školícího a rekreačního zařízení. Bývala zde i škola v přírodě a v zimním období se prováděla léčebná rehabilitace pracovníků odštěpných závodů Oborového podniku.

Další přestavba a postupné komfortnější vybavení přineslo zařízení hotelového typu, které funguje dosud. Na celém Jestřábí postupem doby vyrostla řada chat a rekreačních zařízení a Jestřábí se stalo rozsáhlou chatovou a rekreační osadou obce Černá v Pošumaví.

frza

***Mateřská škola v Černé v Pošumaví
přijme školní asistentku (asistenta) na poloviční úvazek.***

Bližší informace na tel. číslech 380 744 121, 380 744 214.

Z historie kláštera Schlägl – česky Drkolná

V Aigen-Schläglu byly koncem září zahájeny oslavy 800. výročí založení premonstrátského kláštera ve Schläglu. Zmiňme se tedy krátce o jeho historii.

Kolem roku 1204 z rozhodnutí pasovského biskupa založil klášter Kalhoch z Falkensteinu a povolal do něho mnichy z Langheimu. Po několika letech ovšem tato akce ztroskotala. Podle vyprávění bývalého převora kláštera p. Lukase nepřezili bratři s prvním proboštem kláštera Theoderichem výjimečně krutou šumavskou zimu 1214/1215, podcenili délku této zimy, trpěli nedostatkem zásob potravy, otopu a umrzli.

Dne 9. července 1268 předal Kalhoch z Falkensteinu klášter Schlägl premostrátům z Milevska v Čechách. Ti započali s výstavbou stávajícího kláštera. Z této doby pochází zdejší významná románská krypta. Rody Rožmberků zajistily klášteru různými dary hospodářskou základnu a tím byl klášter více spjat i s českým územím. Významné farnosti Světlík (1258) a Frymburk (1305) proto připadly v této době klášteru ve Schläglu. Za vedení probošta Ulricha I. zažil klášter Schlägl svůj první významný rozkvět.

Vnitřní rozpory při volbě dalšího probošta přivedly

klášter do těžké krize. Po husitských výpadech se klášter dostal na pokraj krachu.

S novým proboštem Andreasem Riederem (1444–81) přišla do kláštera obnova duchovního života. Získáním soukromé knihovny českého humanisty Jana z Rabštejna po jeho smrti v roce 1473 se probošt Andreas projevil jako mecenáš moderní vzdělanosti. Oživení hospodářství umožnilo výstavbu nového klášterního kostela, budovy a opevnění. Rozkvět v pozdním středověku ovšem skončil kolem roku 1530. Klášterní disciplína, pastorační péče i hospodaření upadaly, vše vyvrcholilo krvavým selským povstáním. Hornorakouská sedlácká válka vedla k vyplenění a vypálení kláštera v roce 1626.

Mladý probošt Martin Greysing (1627–1665) nastoupil do téměř osiřelého a zničeného kláštera, ale podařilo se mu konvent oživit, obnovit klášterní budovy včetně jejich uměleckého vybavení. Moudrým hospodářským vedením a také provedením správcovských reforem postavil klášter

Schlägl opět na zdravé hospodářské základy. Založil zde filosoficko-teologické studium (1633), zasloužil se tak o výuku duchovních. Provedl katolickou reformu jak v klášteře, tak v okolních farnostech.

Jeho sociální zodpovědnost prokázal vybudováním nemocnice Martinspital. Jako vyslanec prelátského stavu využil Martin Greysing svých kontaktů a ochránil Horní Rakousko před dopady třicetileté války. Za své zásluhy byl 1657 vyznamenán řádem a udělen titul „Abt“ – opat, z kláštera se tím stalo opatství.

Již méně šťastnou ruku měli v hospodářském vedení kláštera jeho nástupci. Opat Michael Felder (1687–1701) koupil českou usedlost Cerhonice, vystavěl zde zámek a dostal tím klášter do nemalých finančních problémů. Teprve po 1. světové válce se usedlost opět od kláštera oddělila.

I několik požárů způsobilo, že se klášterní kostel musel několikrát přestavět. Církevní reforma Josefa II. na klášter Schlägl sice nedopadla, ale přesto se početní

08 ZPRAVODAJ

stav mnichů rapidně snížil.

Opat Dominik Lebschy (1838–1884) a jeho nástupce Norbert Schachinger (1885–1922) klášter uchránili a podařilo se jim jej hospodářsky i personálně konsolidovat. Významně se podíleli také na obnově řádu.

Meziválečná doba poznamenala klášter velkými hospodářskými potížemi, opat Benedikt Sobotka (1925–46) byl nucen dokonce odprodat část uměleckých pokladů Schläglu, aby klášter mohl přežít. Roku 1941 zabral národně-socialistický režim veškerý klášterní majetek a klášter vyvlastnil. Opat a spolubratři museli klášter opustit, mladší museli do války, politicky „podezřelí“ bratři byli zajati. Jeden z nich, Altmann Mager, byl vězněn v koncentračním táboře Dachau. V posled-

ních dnech války byl majetek kláštera Schlägl vrácen konventu. Po konci války se klášterní život opět obnovil. Opatu Cajetanu Langovi (1946–58) se podařila duchovní obnova, která se projevila i novou liturgií. Např. zpívaná sborová modlitba byla znovu zavedena a je v klášteře při mších zachována dodnes.

Za opata Florianu Prölla (1958–89) byla významně rozšířena oblast duchovní péče kláštera. Navíc byl důraz kladen na nové hospodářské aktivity, jako byla např. výstavba klášterního pivovaru, změna lesního hospodářství a obhospodarování lesů a změna energetického zabezpečení kláštera. Zřízením vlekařských zařízení na Hochfichtu se podařilo dát impuls k vybudování velmi známého zim-

ního lyžařského střediska.

Od roku 1989 řídí celý klášter Schlägl opat Martin Felhofer se svým společenstvím a pokračuje ve šlépějích svých předchůdců. V současnosti je premonstrátský klášter ve Schläglu jedním z nejvýznamnějších zaměstnavatelů v Horním Rakousku, vlastní elektrárnu, zahradnictví, pivovar, autoservis, lyžařský areál Hochficht, provozuje restaurace a hotely, obhospodařuje zemědělskou půdu i velké plochy lesů, to vše s celkovým obratem cca 13 mil. eur ročně. Klášter pořádá mimo jiné duchovní programy a pobyty, různé koncerty, výstavy, vzdělávací projekty pro všechny věkové kategorie, je úžasným centrem duchovním, kulturním a vzdělávacím, skvělým místem pro oddych a rozjímání...

Vzpomínky – každý měsíc jedno foto

Každý měsíc zařazují do Zpravodaje jednu fotku s větším počtem osob, především občanů Černé v Pošumaví. Tentokrát občanů – hasičů.

Pro zatím neznámého fotografa zaujali pozici v sedě – trénink již byl anebo teprve bude. Podle gumovek i v náročnějším terénu. Poznáte je všechny?

KAREL RUSO vzpomíná - část 1.

Jak jsem slíbil v úvodním zářijovém článku, vracím se ke vzpomínkám našeho rodáka a úspěšného sportovce Karla Ruso. Narodil se v roce 1965 a mládí prožil v obci, která tehdy vypadala úplně jinak.

Jak Karle vzpomínáš na své mládí?

„Na mládí se nedá zapomenout, co jsme se najezdili na kole, naběhali po loukách, jako praví vesničtí kluci jsme byli neustále venku. Byl jsem malý a drobný, ke všemu jsem měl trochu odchlíplé uši, však mi také říkali radar, a tak jsem často byl i terčem těch více urostlejších. Do školy jsem začal chodit zde v Černé, z vyučujících mi nejvíce v mysli utkvěl pan učitel Strejček, který nás učil všechny předměty. Vzpomínám dobře i na tu rákosku, kterou jsme od něho dostávali přes ruce i na zadek. Ve škole jsme měli i dílnu, kde jsme se učili pilovat, řezat a dělat další různé práce. Od šesté třídy jsem pak chodil do školy do Hořic, protože tehdy tam chodili všichni „Černáci“ a ti z okolních osad dojížděli do Horní Plané. Na škole v Hořicích jsem

již začínal běhat, posílali mě na různé závody do Krumlova i jinam, zřejmě mi to šlo.

Vzpomínám i na své vrstevníky, s kterými jsme různým způsobem prožívali svá dětská léta v Černé. Ať již jde o Pepíka Černého, Standu Kortána, Jirku Zemanu, Petra a Pavla Záhorovi, Petra a Honzu Rulíška, Ládu Čunáta, Julu Habdáka a mnohé další.

Ve 14 ti letech jsem skončil školu v Hořicích, tehdy se vycházelo buď z osmé třídy nebo deváté. Já skončil v osmičce (jak dodává bratr Jaroslav, tak s vyznamenáním) a nastoupil jsem na Střední odborné učiliště strojírenské (SOUS) s maturitou do Pelhřimova. V Hořicích byl podnik Aritma a já se začal učit pro něj. Platili mi ubytování v internátě a pak jsem měl čtyři roky v Aritmě pracovat.

Na učňáku v Pelhřimově se pořádaly soutěže o nejsilnějšího učně. Byly to různé lehy, sedy, trojskok a podobně, tam jsem vyhrál, a tak mě poslali na soutěž do Budějovic. Měli jsme na učňáku i nějaké činky, tak jsem je vyzkoušel a tam mě to nějak popadlo. Na vycházce, kterou jsme měli

vždy ve středu, jsem uviděl na nástěnce nějakého vzpěrače, který vyhrával tím, že zvednul 60 kg. Řekl jsem si, že to zvednu taky, a tak jsem se do toho vzpěračského oddílu přihlásil a už jsem tam zůstal. Po roce tréninku jsem porazil na Mistrovství republiky tehdejšího reprezentanta Pohanku a stal jsem se mistrem republiky“.

Tady tedy začala tvá úspěšná dráha, ale nejdříve byla vojenská služba.

„Ano, po prvním úspěchu mě vzali do střediska vrcholového sportu – Rudé hvězdy Praha a stal jsem se občanským pracovníkem. RH musela vše vyřídit s Aritmou, kde jsem do té doby asi dva měsíce pracoval. Nebylo to jednoduché, ale povedlo se.

Musel jsem ovšem nastoupit na vojnu, původně to mělo být do slovenského Kežmaroku. Já stále závodil za Rudou hvězdu, a tak jsem nenastoupil, což způsobilo určité problémy i mým rodičům. Nakonec to vyřešila RH, kam jsem pak nastoupil na vojnu. Tam ve Stromovce byla velká „vzpírárna“ a já

10 ZPRAVODAJ

jsem byl zařazen do čtvrté váhové kategorie (66). Kategorie bylo deset. Na rotě jsme byli sami sportovci – vzpěrači, zápasníci, atleti, vrhači, volejbalisti a jiní. Chodili jsme sice ve vojenském munduru, měli jsme i služby, ale hlavně jsme

stále trénovali. Mohlo to vypadat jako „zašivárna“, ale zatímco ostatní chodili na vycházky, diskotéky, do hospody, my jsme neustále dřeli při tréninku. Ale vůbec mi to nevadilo, chtěl jsem vždy něčeho dosáhnout, takže mi např. hospoda

nechyběla. Alkohol stejně nepiji celý svůj život. Vzpírání mě natolik ovlivnilo, že jsem mu dal přednost i před zamýšleným studiem Vysoké školy ekonomické“.

Pokračování příště

frza

Zprávičky ze školky

Jak si ve školce povídáme

- Lilinka si přinesla do školky dva plyšáky a Adámek J. se divil – a to budeš spát s obama dvama?
- Učitelka v šatně radí Verunce, ať si vezme na sebe šaty a Vojta k tomu dodal – jo, vem si šaty, ať vypadáš módně.
- Učitelka utírala Tomáška na WC a on ji poučil – ale u nás doma se utírá jen dvakrát!
- Jindříšku, tobě bude pět let na podzim, ty tu budeš s námi ještě dva roky. Jindra – už jenom dva?
- Učitelka – Matýsku, ty budeš čurat vsedě? Daník jí odpoví – dyť má náušnici!
- Lili – Majdo, ty jsi těžší než já, víš, kolik máš kilometrů?
- Milda nakreslil dům, kde bydlí a vysvětluje – tady je půda, tam se teď pracuje, tady bydlíme, tady bydlí babička s dědou a tady je garáž s taťkou.
- Adámek B. – nám v noci žabky žabkujou (*kvákají*).
- Milda se chlubí – já už mám pátý zuby!
- Adámek B. při přípravě na oběd – ještě tu nemáme tu plochu na příbory (*táček na příbory*).
- K obědu byla koprová omáčka a Lubík si pochvaloval – ta kopřivka je moc dobrá.
- Adámek J. – já mám na ruce dvě špetky bordelu.
- Vašík jde domů po obědě a ráno hlásí učitelce – ašík oo jo jo.
- Damiánek – my jsme měli doma velké kroupy.
- Jak se jmenuje táta od divočáka? Lubík – knír, Adámek B. – kňoura.
- Jak se jmenuje máma od jelena? Daník P. – jelenice.
- Jindra v umývárně – koukni, jakou mám šestiletou pastu.
- Adámek B. – jdeme stavět cvičárnu.

- Kubík T. po nemoci – pan doktor mi loupal uši a mě to nebolelo.
- Majda si při lepení stěžuje – to lepidlo je tupý.
- Verča se chlubí – já umím nové písmenko fň.
- Damiánek si stěžuje učitelce – já jsem z toho křiku ztrápenej.
- Kubík T. se tváří záhadně – tady něco voní! Učitelka – a co? Kubík T. – no přece nějaké vánoce!
- Verunka – paní učitelko, mně se kejvá zub, nemůžu kousat nic tvrdýho, nebo mi spadne.
- Verunka našla minci. Je ten peníz levej? (*falešný*)
- Učitelka ukazuje dětem českou vlajku a vlajku EU a ptá se, jestli je znají. Děti – to je česká. Verunka – ta druhá je Hodonín.
- Verunka si šla pro oběd a říká – paní kuchařko, já mám dneska slevu (*měla svátek*).
- Povídání o smyslech – co máme v uchu? – sluch, co máme v puse? – chuť, co máme v nose? Štěpa – nudle!
- Povídání o tom, čím chci být. Daník P. – já budu pracovat u babi, starat se o kravičky a o kozenky.
- Lili – já mám snad zlomenou křeč v noze.
- Před odpoledním odpočinkem rozhodla učitelka, že už je hodně hodin, tak už si německy dneska povídat nebudou. Vojtík dodal – ty už jsi stejně seřízená (*vyřízená*).
- Rozhovor při hře Tomík povídá – coca-cola není dobrá, Daník Č. se zamyslel – já radši gambrinus, nebo kozla.
- Učitelka se ptá Mildy, proč nepišel Jaroušek do školky. Milda – on je nemocný a já taky. Učitelka – ty ne, to bys nebyl ve školce. Milda – pro mě už neměli doma oběd, tak jsem musel do školky.
- Štěpa si před odpoledním odpočinkem přeje pohádku z céděčka, aby si učitelka nevybila hlasivky.
- Při prohlížení fotek se učitelka ptá Toníka – za co jsi byl Toníku na Masopustu? Toník – Toník ňákej.
- Děti stavěly ze židlí podium. Učitelka – myslím, že židle už stačí, tolik dětí tady není. Lubík se přidal – ty máš můj nápad, já si to myslím taky.
- Lilinka na zahradě spadla, odřela si bradu a s pláčem ukazovala na Adámka. Učitelka – Adámek tě ale nestrčil. Lilinka – ale byl blízko!

Kolektiv MŠ

HLEDÁME POMOCNÍKY NA PŘEDVÁNOČNÍ ADVENT.

Tel.: 733 670 224

Zprávy ze školy

Školní rok začal seznamovacím pobytem

Jako každý rok, tak i letos jsme byli na seznamovacím pobytu. Tentokrát jsme navštívili Poštovní muzeum ve Vyšším Brodě, Čertovu stěnu a Vítkův hrádek. Také jsme na Lipně, díky paní Hrabalové, vyzkoušeli jízdu na koloběžkách a kolech.

Odpoledne jsme se ubytovali v penzionu Axiom v Kovářově. Tam jsme si zaplavali v bazénu a dobře povečeřeli. Ráno jsme měli připravenou snídani formou švédských stolů. Po snídani jsme si prohlédli okolí a odjeli díky našim hasičům do školní jídelny na oběd.

Tímto chceme poděkovat panu Luboši Polákovi, který nám stanovil velmi příznivou cenu za ubytování i jídlo, paní Hrabalové za půjčení kol a koloběžek a pánům Václavu Pivcovi ml. a Miroslavu Kasalovi ml. za odvoz do Černé v Pošumaví.

Žáci ZŠ

Frymburk č.p. 23

Program

na říjen 2018

PROGRAM PRO DĚTI

DĚTSKÝ KLUBÍK / 20 Kč

úterý 10:00 – 11:30

Téma: 2. 10. Tvary a barvičky.
9. 10. Tvořeníčko.
16. 10. Zpívánky a tanečky.
23. 10. Poznáváme zeleninu.

každý čtvrtek 15:30 – 17:00

DĚTSKÁ DISKOTÉKA - 26. 10. od 17:30

POHYBOVÉ AKTIVITY

POWER JÓGA S ELEN / 80 Kč

každé pondělí 19:00 – 20:00

každý čtvrtek 18:00 – 19:00

STOLNÍ TENIS / 20 Kč

Dle domluvy na tel.: 774 070 463.

PROGRAM PRO SENIORY

SENIOR KLUB / 20 Kč

9:00 – 10:00 Jóga a mindfulness pro seniory s Marcelou.

10:00 – 11:00 Přátelské posezení v seniorklubu / ZDARMA.

Termíny: středa 10. 10., 17. 10., 24. 10., 31. 10.

AKCE – WORKSHOPY – SEMINÁŘE

PROMÍTÁNÍ

Neděle 14. 10. / ZDARMA

14:00 – 16:00 Promítání filmu „NA SEVER OD SLUNCE“ a ekologický workshop ve spolupráci se spolkem Zvedni-zadek.cz; info na www.fcas.cz nebo FCB.

VÝROBA ŠUMIVÝCH BYLINKOVÝCH KOULÍ DO KOUPELE

Středa 24. 10. / 100 Kč (paušální cena na výrobu 3cca ks – odvíjí se od velikosti)

18:00 – 20:00 Výroba šumivých bylinkových koulí do koupele, s sebou: dle zájmu vlastní silikonové formičky, vlastní nasušené byliny.

Rezervace na tel.: 776 254 700 V. Račákové do neděle 21. 10. , podrobné informace na FCB.

PŘIPRAVUJEME NA LISTOPAD

KRČNÍ PÁTEŘ

24. 11. 9:00 – 12:00

Jógový workshop s Bc. Aničkou Crhovou; rezervace do 15. 11. na fcas@centrum.cz.
více info na www.fcas.cz nebo FCB / 390 Kč.

VÝROBA BALZÁMKŮ NA RTY - workshop s Veronikou Račákovou, více info na FCB.

ZVEME VÁS LETOS JIŽ V ŘÍJNU

www.andelskaprani.net

Nově se můžete těšit na různorodé výtvarné dílny pro všechny věkové kategorie, dražbu, hliněného anděla s křídly splněných přání.

Už podruhé zahraje a zazpívá kapela Shivers folk-celtic music.

Ve frymburském přístavišti na pamíku Štifteru můžete vidět např.

- Kytarový virtuóz Lukáš Sommer
- Andělský tým
- Violoncellistka Michaela Stehlíková
- Živé příběhy v kruhu v doprovodu drumbenů
- Kouzelník
- Barokní flétny 5. třída ZŠ Frymburk

PENZION RAK

Svatomartinská husa

a další nejen husí speciality

10. a 11.11.2018

Rezervujte si místo na Tel: +420 776 163 021

Vaše příspěvky můžete posílat elektronickou poštou na adresu zpravodajcerna@email.cz,
nebo je předat v písemné podobě na Obecním úřadě v Černé v Pošumaví.
Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje bude 25. října 2018.

Vydává Obec Černá v Pošumaví, IČO: 00 245 828, evidenční číslo MK ČR E 13487, neprodejné, Česká republika,
Jihočeský kraj, okres Český Krumlov

Foto obálky: Eva Brunerová
Sazba a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o., Černá v Pošumaví, www.tiskarna-cerny.eu